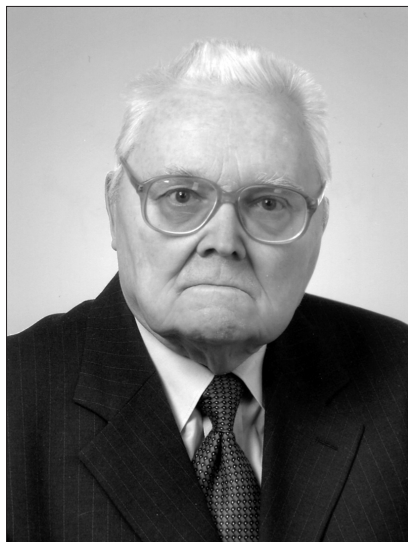

VĒSTURNIEKAM ĒRIKAM ŽAGARAM – 75

Cilvēka nodzīvotie gadi ātri virknējas cits aiz cita, veidojot gan apaļās, gan arī pusapaļās jubilejas. Katru šādu reizi kolēģi un draugi cenšas pakavēties pie jubilāra spilgtākajiem darba dzīves ceļa rādītājiem.

Ēriks Žagars dzimis 1935. gada 12. novembrī Maskavā. Jau bērnībā viņam bija skaidrs, ka grib kļūt par vēsturnieku. No 1953. gada līdz 1958. gadam mācījies Latvijas Valsts universitātes Vēstures un filoloģijas fakultātes Vēstures nodaļā. Pirmā darbavieta – Centrālais Valsts vēstures arhīvs un amats – zinātniskais līdzstrādnieks. No 1961. gada zinātniskais darbs līdz pat aiziešanai pelnītā atpūtā turpināts Latvijas vēstures institūtā. Viņa zinātniskie pētījumi, lielākā daļa publikāciju un sastādītie dokumentu krājumi ir saistīti ar padomju gadu aktuālās politiskās vēstures problemātiku. Taču jubilāra uzkrātās vēstures zināšanas sniedzas tālu pāri šai problemātikai. Vērtīgu ieguldījumu viņš ir devis enciklopēdisku rakstu sagatavošanā par Latvijas vēsturi. Jāatzīst, ka jubilāra dzīves galvenais aicinājums ir pasniedzēja un lektora darbs. Te lieti noder viņa enciklopēdiskās zināšanas. Strādājot pedagoģisko darbu, viņš ieinteresēja daudzus iemīlēt vēstures pētniecības darbu. Aizstāvot viņa vadītos diplomdarbus, studenti gandrīz vienmēr saņēma Valsts eksāmenu komisijas augstāko novērtējumu. Jubilārs ir saglabājis ciešas saites ar Latvijas vēstures institūta zinātniekiem un, tāpat kā agrāk, kad vēl strādāja institūtā, nevienam nav liedzis savu padomu. Pēdējos gados jubilārs ar savām atziņām par mūsdienu aktuālajiem vēstures jautājumiem ir dalījies arī ar preses lasītājiem.

Vēlam Ērikam Žagaram turpmākajos gados veselību un dzīvesprieku!

Jānis Bērziņš